

حیدربابا بالان جیغدی دوغریما
 گولدسته سین آلدیم باسدیم باغریما
 عیسی گلیب الین قویدی آغریما
 جلاد دنیا کنجدی منیم قانیمدان
 آیریلیغین دیغی جیغدی جانیمدان

این شعر از کیست؟ شهریار و یا ...

بیرگون منیله - یار آراسیندا گیله دوشدی
 لولمازدی گیلایه آرادا ایش بنله دوشدی

تک قویما گولوم "شهریاری" گل گننه یوخلا
 بیردن گوره سن گلدی اجل فاصله دوشدی

۷۷ مین بند

"حیدربابا"

● خالد اروجعلی پور

وصل دلدار انشیدیب ذوقا گلن لر بیغشین،
 فیض آیین مجلسیمیزدن چکیلن لر بیغشین،
 بزمیمیزده بو گنجه ماه درخشان اوتوروب.

آدینا، شعرینه، افکارینا فخر ائتدیگیمیز،
 ساز دوتوب، نغمه لرین کؤکسوده
 بسله تدیگیمیز،

سوزو دیل لرده گزن، بیز اوزونه بنددیگیمیز،
 "شهریار" آدی، اوزو نظمه سلطان اوتوروب.

(این سروده در ۸ بند است که مصرع پایانی
 بعضی از آنها چنین است:
 - سوز آچیب غم داغیندان یوسف کنعان
 اوتوروب.

- شعر ملکونده سرب فرش سلیمان.
 - بنی مکتب یارادان حافظ دوران اوتوروب.)
 واله اضافه می کند که پس از این اشعار که
 بصورت آواز خواندم در تصنیف آن مقام، چند بند
 از حیدربابا را خواندم، و چون نوبت به بند:

حقیقت ماجرا پس از ۳۱ سال

آقای محمود دستپیش (واله) شاعر تصنیف
 معروف "سوزه سلام گتیرمیشم - اثر استاد سلیمی" و
 ... که از سال ۵۶ تا ۱۳۵۳ در تهران با هم بودیم بطور
 مکرر نقل می کرد که بهنگام سفر پروفیسور رستم
 علی اف به ایران، بولود قاراجورلو (سهند) از استاد
 شهریار برای تجدید دیدار در تهران دعوت بعمل
 آورده بود.

روز ۱۲ آذر ماه ۱۳۵۰ با آمدن استاد از تبریز، یک
 مهمانی خاطره انگیز و بیاد ماندنی در باغ دکتر
 رضوان (ماهی سرای کرج) ترتیب یافت که شرح
 مفصل آنرا آقای نیک اندیش در میان خاطرات
 خویش با استاد شهریار آورده اند.

آقای دستپیش می گفت: در این باغ، من ابتدا
 سروده خود را بمناسبت تشریف فرمائی استاد به
 ترکی با آواز (بهمراه موسیقی) خواندم؛
 لذت صحبت جانانی بیلن لر بیغشین،

شهر